

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XXXVII. De pœnis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

fundantur in quibusdam præsumptionibus, aut pœnalibus legibus, & pluribus à Theologis explicantur, plura addenda hîc non videntur. Videantur Theologi in materia de restitutione.

§. III.

De repressaliis, sive pignorationibus?

Repressaliæ sunt literæ, in quibus Princeps, vel respublica suis subditis, aut militibus injustum damnum passis, potestatem dat invadendi, & occupandi eorum, qui damnum dederunt, bona, etiam si ipsi pars quidem sint ejus communitatis, contra quam repressaliæ concessuntur, innocentes tamen sint, ad damni compensationem; licitas esse has, praxis docet, si debitæ conditiones observentur, & primò quidem, ut auctoritate Principis, qui

bellum indicere potest, indicentur. Secundò ut justa causa sit, earum indicendarum, talis scilicet, quæ ad indicendum bellum sufficeret. Tertiò ut sit recta illius intentio, cui conceduntur repressaliæ. Quartò ut illatum damnum, & interesse datum, non excedant. Quintò ut non fiant in personis, sed in rebus tantùm, saltem ex principali intentione, quidquid per accidens sequatur. Sextò ut priùs admonitus sit de compensatione danda, contra quem repressaliæ conceduntur, & tamen non latifecerit; neque tamen repressaliæ concedi possunt contra personas Ecclesiasticas, aut bonas earum, *cap. et si in 6. h. t.* uti nec contra scholares, *ausb. habita cod. ne Filius pro patre &c.* cum personæ tales censentur Privilegiatæ, & consequenter contra eas odiosa extensio non est facienda,

T I T V L V S XXXVII.

DE POENIS.

§. I.

De poenis in genere.

Pœna in genere rectè definitur, quòd sit *criminum coercitio seu vindicta ad disciplina publicam emendationem inducenda*. & quamvis semper culpam supponat pœna, non tamen semper illius, qui panitur, culpam supponit; sic in

crimine læsæ Majestatis, libert etiam nonnunquam puniuntur innocentes, propter delictum patris &c. sunt autem pro varietate delictorum variet etiam pœnæ; aliæ capitales, quibus mors naturalis, vel civilis infertur, aliæ non capitales quidem, corporales tamen, sive corporis afflictivæ; aliæ pecuniariæ, privatis vel fisco publico applicandæ; aliæ ordinariæ, & legales, à lege, vel Prin-

Principe, vel consuetudine introducta; Canonica, vel civiles; alia extraordinaria, sive arbitraria; alia positiva; alia privativa &c. & quamvis inferior iudex teneatur reo, de crimine sufficienter convicto, poenam ordinariam, sive à lege præscriptam imponere, neque possit eam minuere, aut augere ob utilitatem boni publici, potest tamen hoc supremus Princeps dispensando in lege, si dispensare in ea possit, & iudex nonnunquam inferior ob varias puniendi circumstantias, ita ut plerumque hodie poenae sint arbitrariae,

§. II.

De variis poenis in specie, de quibus agitur in hoc titulo?

Videantur quæ hoc & sequentibus §. 9. in hoc Tit. explicantur apud Auth. Metoh. quia per se vel nota sunt, vel non omnibus hodie necessaria scitu sunt, vel etiam ex jure civili peti possunt. Legi etiam potest de poena pecuniaria cap. 2. 3. & 4. hoc t. de poena conventionali cap. 7. & 9. eodem. de poena depositionis. cap. 5. h. t. de poena degradationis. cap. degradatio. 2. h. t. in 6. de poena carceris. cap. quamvis 3. h. t. in 6. &c.

T I T V L V S XXXVIII.

DE POENITENTIIS ET REMISSIONIBUS.

SECTIO I.

De penitentia.

§. I.

De penitentia in genere.

Penitentia triplici modo accipitur, prout est virtus specialis, prout est Sacramentum, (de qua utraque acceptione consulendi Theologi) & prout

est satisfactio pro commissis. Hæc autem duplex est, privata, quæ in actu sacramentalis confessionis imponitur, & privatim perficitur; ac publica, pro manifestis peccatis, publicè scandalosis, publicè peragenda, cujus hodie vix usus est. Publica tamen hæc penitentia subdividitur in solemnem, quæ fit quadragesimæ tempore, certis solemnitatibus observatis, & finitur in Cornu Domini, à solo Episcopo imponenda, juxta Canonem 64. dist. 50. (quæ olim in usu fuit, hodie tamen de ea vix constat aliter)
M m m m z quid